

פרשת נשא וחג שבועות

כניסת שבת: 19:22

צאת השבת וכניסת חג: 20:16

יציאת חג: 20:17

אופק תל אביב

ה' ניסן התשפ"ב

”עטרת מרדכי אליהו”

בית תורה וחסד

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשון לציון המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א
לעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב, רבי ישראל, רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביחצירא זיע"א

קבלת התורה והמלאכים

”ומשה עלה אל הא-לקים” (י"ט, ג')

על כך התנהל הוויכוח, עד שהוכיח להם משה רבינו שלא לימוד הפשט וקיומו אין שום גישה לסודות התורה: ומכיוון שפשט התורה לא קיים

לגבי המלאכים, גם בסודות התורה אין להם שייכות. לטענה זו הסכימו עמו ונעשו לו אוהבים (וראה עוד בספר "קול יהודה" למו"ר דודי ראש הישיבה הגר"י צדקה זצ"ל בשם מרן הישיבה הגר"ע עטייה זצ"ל).

עוד נראה לבאר, שמשה רבינו אמר למלאכים: אתם מכנים את התורה בשם "חמדה גנוזה", כלומר מבחינתכם אין התורה אלא 'קישוט', אוצר 'גנוז', ותו לא. והיא גופה ההוכחה שאין לכם שייכות בכל מה שכתוב בתורה. רצונכם הוא לגנוז את התורה ולשמור אותה כאוצר יקר המוצג לראווה. אבל אנו – אין כוונתנו כן. רצוננו העז הוא לגלות את כל המאור שבתורה, ללמוד אותה במסירות נפש, ולקיים כל מילה שבה, עד שנתעלה למדרגות גבוהות יותר.

הגישות השונות כלפי התורה נובעות מההבדל המהותי שבין המלאכים ובני האדם. המלאכים הם בבחינת 'עומדים', שנאמר (זכריה ג, ז'): "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה". הם לא יכולים להתעלות יותר ממקום עומדם. אבל בני אדם יכולים להתעלות מעלה מעלה עד כסא הכבוד, שנאמר (שמות י"ט, ד'): "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי" (ועיין אור החיים על התורה שם). לכן מועילה התורה יותר לבני האדם מאשר למלאכים.

לטענה זו נכנעו המלאכים והודו להקב"ה. הם הבינו שראוי יותר שבני האדם יקבלו את התורה ויתעלו על ידה, מאשר להניח אותה בידם כ"חמדה גנוזה" בלבד.

חז"ל מתארים כיצד קיבל משה רבינו את התורה, למרות התנגדותם של המלאכים, וזו לשונם (שבת פ"ח): "ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, מה לילוד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמדה גנוזה שגנוזה לך תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם?! אמר לו הקב"ה למשה: החזר להן תשובה. אמר לפניו: רבש"ע, מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם. אמר לו: אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה. אמר לפניו: רבש"ע, תורה שאתה נותן לי מה כתיב

בה, "אנכי ה' א-לקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (ב', א') – אמר להן: למצרים ירדתם, לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם? שוב מה כתיב בה, "לא יהיה לך אלהים

אחרים" (ב', ג') – בין הגויים אתם שרויין שעובדין עבודה זרה? שוב מה כתיב בה, "זכור את יום השבת לקדשו" (ב', ח') – כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין לשבות? שוב מה כתיב בה, "לא תשא" (ב', ז') – משא ומתן יש ביניכם? שוב מה כתיב בה, "כבד את אביך ואת אמך" (ב', י"ב) – אב ואם יש לכם? שוב מה כתיב בה, "לא תרצח, לא תנאף, לא תגנב" (ב', ג') – קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש ביניכם? מיד הודו לו להקב"ה, שנאמר (תהלים ח', ט'): "ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ", ואילו "תנה הודך על השמים", לא כתיב. **יש** לשאול: וכי המלאכים לא ידעו מה כתוב בתורה? בוודאי שידעו! אם כן, מה סברו המלאכים בתחילה, ובמה ניצחם משה רבינו ע"ה?

צריך לומר, שהמלאכים ביקשו מהקב"ה למסור לבני אנוש רק את פשט התורה, את המצוות כפשוטן ותו לא, אבל את ההוד שבה, את הסודות שבה, ביקשו שישאיר להם (דבר זה נרמז בפסוק שמביאה הגמרא בשם המלאכים: "תנה הודך על השמים").

שבת שלום ומבורך מבית מדרשנו
"עטרת מרדכי"

הרב זכריה מדאר 31 א' רחובות

יש משפחות שחיות **מהיד לך לפה לבק!**
בית התמחווי- כל תרומה נטו למזון לנצרכים!
לעמלי תורה ומשפחות נזקקות לכבוד חג שבועות

לשותפות בחסד:
עטרת-מרדכי.קום
ביט : 054-4477562
לעמותה אישור מס לסעיף 46

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

בית מדרש יום וחצות לילה, לימוד משניות לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תמחוי לנזקקים על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשלי"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א ולעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב, רבי ישראל, רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביחצירא זיע"א ולעילוי נשמת הגאונים הצדיקים: מרן הראשלי"צ הרב עובדיה יוסף ומו"ר הרב יורם מיכאל אברגיל זצוק"ל זיע"א

לציבור היקר,

להלן מסי הלכות חשובות להתארגנות לקראת

חג שבועות שחל להיות במוצאי שבת:

1. יש להדליק מערב שבת נר נשמה גדול (-שדולק לפחות 48 שעות). מנר זה יהיה ניתן להדליק נרות החג במוצ"ש, וכן מנר זה יהיה ניתן לקחת אש לצורך בישול בחג.
2. לא עושים עירוב תבשילין בערב שבת.
3. מכינים מראש מערב שבת שתי זוגות פמוטות להדלקת נרות, אחד לערב שבת וזוג אחד לערב החג. את נרות שבת מדליקים כרגיל בערב שבת, ואילו את נרות החג מדליקים במוצאי שבת רק לאחר צאת הכוכבים בשעה 20:10, לאחר שאמר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש".
4. גם אם התעכב ידליק את הנרות לפני הקידוש.
5. בתפילת ערבית של מוצ"ש אומרים "ותודיענו" במקום "אתה חוננתנו".
6. מברכים בקידוש שעושים במוצאי שבת 5 ברכות וסימנם יקנה"ז: יין - בורא פרי הגפן, קידוש - "אשר בחר בנו... מקדש ישראל והזמנים", נר - "בורא מאורי האש" (ויסתכל על נרות החג), הבדלה - "המבדיל בין קודש לקודש", זמן - "שהח"נו".
7. כשהולך לישון בשבת, לא יאמר הריני הולך לישון כדי שיהיה לי כח השאר ער בליל שבועות. למרות שבלבו יכול לחשוב כך.
8. אסור להוציא אוכל קפוא מהמקפיא ביום שבת כדי שיופשר לסעודת החג, וכן אין שום היתר לערוך השולחן לצורך החג, או לחתוך סלט או שאר מאכלים משבת לחג. כל זה יוכל לעשות רק לאחר שהדליק נרות החג. מכיוון שזמן כניסת החג מאוחר, ומציאות ההתארגנות אינה מאפשרת הכנה של כלום, אלא רק הוצאה מהמקרר וחימום על הפלטה. לכן הטוב וההכרחי ביותר לבשל מראש מיום שישי את כל ארוחת ליל חג שבועות.
- אם רוצה לבשל אוכל טרי בדוקא יעשה זאת ביום החג - יום ראשון - מאש דולקת. אם חפץ לבשל יש לדאוג מראש מערב שבת שהפלטה לא תהיה על הכירים של הגז.
9. ביום שבת ישתדל מאוד להתפלל מנחת שבת מוקדם, ולאכול סעודה שלישית בשעה מוקדמת ככל האפשר (ובעיקר לפני זמן מנחה קטנה - שעתיים וחצי לפני שקיעה), וכל זה כדי שיוכל את סעודת ליל החג בתיאבון.
10. במוצאי החג עושים הבדלה הכוללת שתי ברכות: "הגפן" "והמבדיל". ומברכים ברכת הלבנה.

שבת שלום ומבורך וחג שמח

באהבה וברוב חיבה

עקיבא יגאל אבן דנאן

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשל"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל זיע"א
הרב זכריה מדאר א 31 רחובות. 08-9397933/054-4477562. ateretme@gmail.com

עטרת תפארת לנשים

פרשת: נשא

אורייתא
הפרשה מוזית נשית

המשך הרב וסיפר לפרטי פרטים את מעשי האיש 'ההוא', אותו רשע. שמע האיש ואמר לרב - בבקשה, אל תמשיך, אל תגלה לכולם את העבירות שלי. אמר לו הרב - אני בוידי שלי מתוודה על העוונות שלך, ואתה הולך וזורק אותם עלי?!

ועל כן, כאשר אדם אומר וידי ישנם **שלושה שלבים** בשיוך העבירות:

תחילה יחשוב האם הוא עשה את העבירות **בעצמו**, או את אביזריהו (עזריהם).

אחר כך יחשוב שהוא מתוודה על העבירות של **אחרים**, שהוא ערב להם כי "כל ישראל ערבים זה לזה",

ולבסוף יחשוב שהוא מתוודה על עבירות שעשה **בגלגול הקודם**.

ויהי רצון שנזכה לכך מהרה שהקדוש ברוך הוא יקבל תחינתנו, יקבל תשובתנו ויזכה אורחותינו.

"אִישׁ או אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאֲדָמָה... וְהִתְוַדּוּ אֶת חֲטָאתָם" (ה', ו'ז)
סיפר מרן הבן איש חי על רשע אחד ששמע את הרב אומר את הוידי המפורט: "אשמנו, אבלנו מאכלות אסורות..." וכן הלאה. הלך אותו רשע וסיפר לאנשים שהרב אוכל בלא ליטול ידיים, אוכל מאכלות אסורות ועוד לשון הרע. ולצערנו, אנשים שומעים לשון הרע ובפרט על רבנים.

הגיעו הדברים לאוזנו של הרב, בדק ומצא שהרשע הולך בשוק ומספר לאנשים שהוא - היינו, הרב - עובר על דברי תורה. הזמין הרב את האיש לבירור העניין בפני הציבור. הגיע הרשע, שאל אותו הרב - מניין לך שאכלתי מאכלות אסורות? אמר האיש - שמעתי אותך מתוודה, ובידי אומר במפורש שעברת על כל העבירות!

אמר לו הרב - אם כך, אגיד לך. יש לנו כאן, בקהל, אדם אחד רשע.

הוא קם בבוקר בלי ליטול ידיים, הלך לשוק וגנב שם תפוחי אדמה, וכך

תאמר לבית יעקב

שרת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

שמחת החג

אדם שאוכל ושותה בחג, חייב להאכיל גם לגר ליתום ולאמנה עם שאר העניים האומללים, שנאמר: "והלוי והגר והיתום" וגו'.

אבל מי שנועל דלתי חצרו ואוכל ושותה הוא ואשתו ובניו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש, אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כרסו. ועל אלו נאמר: "זבחייהם כלחם אונים להם כל אוכליו יטמאו כי לחמם לנפשם".

וכתוב על זה בזוהר הקדוש פרשת יתרו: [תרגום] "בא וראה שבכל המועדים והחגים צריך אדם לשמוח ולשמח את המסכנים. ואם הוא שמח לבדו, ולא נתן למסכנים - עונשו גדול, כיון ששמח לבדו ולא נתן שמחה לאחרים".

שאלה: האם מותר לאפות מאכלי חלב בתנור שבשולו בו מאכלי בשר?

תשובה:

לכתחילה לא טוב לעשות כן. אמנם, מותר לעשות כן אם מתמלאים ארבעה תנאים:

א. ממתינים עשרים וארבע שעות אחרי בישול הבשר.

ב. מנקים את התנור בספוג רטוב.

ג. מחליפים תבניות.

ד. מחממים את התנור לחום הגבוה ביותר למשך דקה או יותר.

("תנא דבי אליהו")

פיה פתחה

נשים ונפלאות

'אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי יִפְּלֵא לְנֹדֶר נְדָר'

סיפרא מיכל פרבר מירושלים: נסעתי עם בני הפעוט לאומן, וכיוון שלא רציתי לתת צדקה באוקראינה, נדרתי נדר לתת בארץ סכום של שלושים שקלים.

חזרנו לארץ ואחרי זמן קצר, נעלמה העגלה של התינוק מפתח ביתנו. הדבר הדליק אצלי נורה אדומה, ונזכרתי בנדר, אבל שוב הדבר נשכח ממני.

עבר זמן קצר, ואת ילדנו תקף וירוס בעיניו, וגם המעיים שלו נפגעו, והגענו לבית החולים "שערי צדק", כשהרב זצ"ל היה מאושפז שם. הלכנו לקבל ברכה מהרב. את פניו קיבל הרב יהודה מוצפי שביקש מהרב ברכה, והרב ענה שנעשה פדיון על סכום של שלושים שקלים, מעל לראשו של התינוק, ובירך אותנו לרפואה שלמה.

והוסיף הרב: תגיד לה שתניח את הכסף מייד בקופת צדקה והפעם לא תשאיר אותו בארנקך... ב"ה הילד הבריא וכשהגענו מבית החולים חיכתה לנו הפתעה: ליד הדלת עמדה עגלת התינוק, כאילו לא נלקחה משם מעולם.

("אביהם של ישראל")

בין הפותרים נכונה יוגרל אחד מספרי הקומיקס על מרן הרב זצ"ל

עטרת מרדכי לילדים

פרשת: נשא

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

עם ישראל בהר סיני היה במעלה מאוד גדולה. הוא היה באחדות גדולה – "כאיש אחד בלב אחד". תפקיד המשפחה והמקדש הוא להמשיך את האניני לחיי היום-יום את מה שהיה במעמד הר סיני. להמשיך את השקצות השכינה. המשפחה נבנה על-ידי כל עם ישראל. גם בית-המקדש נבנה והחזק על-ידי כל עם ישראל. לכל אחד מעם ישראל היה בו חלק. כלם נתנו למענו כל שנה מחצית השקל, או יותר. וכך, ששנתחברו כל החלקים, גם בני ישראל התאחדו ביניהם ונעשו אחד אחד ממש.

עד שעת ישראל יגיע לבית-המקדש, יעברו למעלה מ-480 שנה, ומה הם יעשו בדרך? האם יהיו מפרדים או מאחדים? הרי בשעה זו המשפחה מפרקת ונמצא ארוז על העגלות ועל המשאיות! ולא בנוי כאחד? נאמר בפרשתנו:

"ויקריבו נשיאי ישראל... ויביאו קרבנם לפני ה' שש עגלת צב... עגלה על שני הנשיאים..."

לצורך זה באה התרומה המיוחדת של הנשיאים – עגלות לנשיאת המשפחה בדרכים. בזמן שבו המשפחה היה מפרקת וארוז על העגלות. הנשיאים תורמים את התרומה של הדרך, והם עושים זאת באופן מיוחד. הם מצליחים לתרם תרומה אחרת לכללם בדרך דיוק רב !!

מסבה זו הנשיאים תרמו "עגלה על שני הנשיאים". כל שני נשיאים תרמו עגלה אחת בלבד. זה לא נעשה מחסרון כסף, שכן כל אחד מהם תרם "כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת". אלא שהם תרמו באופן הזה, כדי שתהיה האחדות גם בדרך, וכלשון הספורנו: "לאות אחוה ביניהם, אשר בה יהיו ראויים שתשרה שכן ביניהם". הם עשו כן כדי שגם בדרך יהיו עם ישראל "אחד". שגם ששמשפחה מפרקת ואין בריח תיכון שמחבר בין עצי השיטין, יהיו העגלות שחברו את הלבבות. שכן **כשיש אחדות – שורה ביניהם שכן**. כאמרו "ויהי בישרון מלך" מתי: "בהתאסף ראשי עם – יחד". (מעבד מתוך "אביהם של ישראל על התורה")

מעשה רב

מאמץ מתוק

ספר הרב בנגמיו ענתבי שליט"א, ראש כולל בבת-גם: שנים רבות היינו כאן בבית המדרש עם מרן הרב אליהו זצוק"ל, ואצלו היה הכל במאור פנים. כשרואים את התמונה שלו מאיך פנים, זה לא לצדק התמונה. כך זה היה תמיד, במאור פנים לכל אחד.

פעם הרב בחן תלמידים צעירים ושאאל אותם שאלות ונתן סכריה לכל תלמיד שענה תשובה נכונה. אחד התלמידים נשאאל על ידי הרב ולא ידע לענות. כמו שבדרך כלל קורה, קפצו כמה תלמידים יותר מקשרים ורצו לענות על אותה שאלה, אבל הרב אמר להם: זו השאלה שלו, אתם תענו על השאלות שלכם. כך היה מנהגו של הרב, לא להעביר שאלה מאחד לשני, שהתלמיד שענה לא יתפבד בזכות התלמיד שהתבטא.

כאשר הרב נוכח שהתלמיד לא יודע את התשובה גם אחרי כמה רמזים, הוא אמר לו בעדינות: אולי לא למדת את הנושא הזה, אשאאל שאלה אחרת, ושאלה שאלה קלה יותר. גם על השאלה הזאת התלמיד לא ידע לענות, והרב בקש למנוע ממנו את הבושה ושאל שאלה קלה שבקלות, כך עד שאלה רביעית, שהיתה פשוטה במיוחד, והתלמיד נבדף מבושה ולא ידע.

מה עשה הרב? הוציא מכיסו ארבע סכריות ואמר לתלמיד: מגיע לך ארבע סכריות. כשראה את הפליאה על פניו של הילד המשיך ואמר: הסכריות לא נתנות על תשובות נכונות דוקא, הסכריות הן פרס על המאמץ שלך ללמוד ולהבין. כך יצא התלמיד בפנים שמחות, למרות שלשאלה נכשל. ("אביהם של ישראל")

חידות

שאלות מהפרשה

1. מהם 3 המחנות הקיימים בעם ישראל? (רש"י ה' ב')
2. בדרך ה' וישמרך - כיצד מפרש רש"י?
3. מה היו מתנות הנשיאים?
4. אלו 3 מיני קרבנות הקריבו הנשיאים?
5. מי היה הנשיא שהקריב ראשון? ומי האחרון?
6. לנזיר אסור לאכל חרצנים וזג, מהו זג?
7. אלו שני דברים חסרים במנחת הסוטה?
8. מה עושה הנזיר בתם תקופת הנזירות עם שערותיו?
9. כיצד התחלקו 6 עגלות הצב בין גרשון, מררי וקהת?

תשובות ניתן לשלוח:
50 אליוט פאשי אפס:
153-54-4477-562 / מייל:
ateretme@gmail.com

העלון מוקדש לע"ג: שלום בן סאלם, ישראל כלפו בן ריחנה רחל, חכם ששון בבא בן גולה, שמעון בן חביבה, יוסף צפניה בן עויזה, יהודה בן אליעזר ותמר, איתן בן ניצנה, חנינה בדה בת אסתר, שרה בת יפה, ששון בן נעימה, דוד בן דב, ישרג בת רומית, סעיד בן חביבה, נוימה בת גורגיה, חיים בן דוד, אמנון בן זהבה, **ת.נ.צ.ב.ה.**

גדולים צדיקים

הנביא הושע בן בארי

הושע בן בארי [בארי אביו היה נביא], היה נביא אשר פעל בממלכת ישראל באמצע ימי בית ראשון, לקראת חרבן ממלכת ישראל. הוא נבא לממלכת יהודה ולממלכת ישראל. מתוך דבריו (ספר הושע): "וארשתך לי לעולם, וארשתך לי בצדק ובמשפט, ובחסד וברחמים, וארשתך לי באמונה".

הושע, ישעיה, עמוס ומיכה, התנבאו בפרק אחד (תקופה אחת), וגדול שבכל הושע [משכת פסחים]. הושע היה משבט ראובן, וכמו שהיה ראובן בכור לשבטים בן היה הושע בכור לנביאים. לדעת הראשונים נבא בארבעים שנה, מסוף ימי עזיהו ועד תחלת ימי חזקיהו.

בכל דבריו של הושע, נמצאו תוכחה ונחמה משמשים בערבוביה, זה לעמת זה. הוא הוכיח את ישראל בדברים קשים: "כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם". אך גם נחם את בני ישראל: "ויהיה במקום אשר אמר להם לא עמי אתם נאמר להם בני אל חיי. ספרו, הכולל ארבעה עשר פרקים, הוא הראשון בספרי תרי עשר. הוא נערך על ידי אנשי כנסת הגדולה ונסדר בראש תרי עשר. הושע מחלק את בני ישראל לשנים: יהודה, ואפרים – עשרת השבטים שמלפם הראשון נרבעם היה אפרתי.

מונא כתוב: "קבלה בנדנו מהרב הקדוש החוזה מלובלין זיע"א, באם יש לאדם חוזה בתוך ביתו, קבל על עצמו אשר בעת ישוב החוזה לאיתנו הראשון (ותפא) אזי נעשה ביום ג' הראשון מימי השבוע – לכבוד נשמת הנביא הושע בן בארי סעודת מצוה / סעודת עניים עבור תלמידי חכמים ויראי השם וינשעו. נפטר בז' סיון, קבור בבית הקברות בצפת, זיע"א.

זכותו תגן עלינו.